

DR. MART. LUTHER.

Voorwoord bij het Nieuwe Testament

door

Dr. Maarten Luther

Deutsche Bibel (1522) 1546

Zoals het Oude Testament een Boek is waarin Gods wetten en geboden, daarnaast de geschiedenissen beschreven zijn, zowel van hen die de wetten en geboden gehouden hebben, alsook van hen die ze niet gehouden hebben; zo is ook het Nieuwe Testament een Boek waarin het evangelie en Gods beloften beschreven zijn, daarnaast ook de geschiedenissen, van hen die geloofd hebben, alsook de geschiedenissen van hen die niet geloofd hebben. Want het woord 'evangelie' is een Grieks woord, en betekent in het Duits 'goede boodschap', 'blijde tijding', 'goed nieuws', 'goed bericht', dus het is iets waarover men zingt, spreekt en vrolijk mag zijn. Zoals ook toen David de reus Goliath overwon, er een blij geroep en gejuich bij het Joodse volk gehoord werd omdat hun gruwelijke vijand verslagen was en zij verlost en in vreugde en vrede gesteld waren, waarom zij zongen en sprongen en vrolijk waren.

Zo is dit evangelie van God en het Nieuwe Testament ook een blijde tijding en vrolijk geroep, dat in de hele wereld geklonken heeft door de prediking van de apostelen, namelijk, van de ware David, Die met zonde, dood en duivel gestreden en overwonnen heeft. Door dit te doen heeft Hij allen die in zonde gevangen, met de dood geplaagd en door de duivel overweldigd waren - zonder hun verdienste - verlost, rechtvaardig, levend en zalig gemaakt en daarmee in vrede gesteld en weer bij God thuisgebracht. Waarvoor zij - als zij dit tenminste vast geloven en in dit geloof voortdurend blijven - God eeuwig zullen zingen, danken en loven.

Zo'n geroep en blijde boodschap of evangelische en Goddelijke bekendmaking is ook het Nieuwe Testament, daarom, omdat het overeenkomt met een testament, waarin een stervend mens beslist hoe na zijn dood zijn goederen verdeeld moeten worden onder de benoemde erfgenamen. Op deze manier heeft ook Christus vóór Zijn sterven bevolen en geboden dit evangelie na Zijn dood in de hele wereld te doen verkondigen en daardoor aan allen die geloven, al Zijn goederen in eigendom te geven. Te weten, Zijn leven waarmee Hij de dood heeft verslonden, Zijn gerechtigheid waarmee Hij de zonde heeft uitgedelgd, Zijn zaligheid waarmee Hij de eeuwige verdoemenis heeft overwonnen. Nu kan toch de arme mens die in zonde, dood en hel gebonden ligt, niets horen dat voor hem meer vertroostend is dan deze dierbare en lieflijke boodschap van Christus. Hij moet dan wel uit de grond van zijn hart lachen en vrolijk worden, als hij gelooft dat het waar is.

Nu heeft God om dit geloof te versterken dit evangelie en Testament op veel plaatsen in het Oude Testament door profeten beloofd, zoals Paulus zegt: 'Ik ben afgezonderd om te prediken het evangelie van God, dat Hij tevoren beloofd heeft door Zijn profeten in de Heilige Schriften over Zijn Zoon, Die geboren is uit het zaad van David naar het vlees,' enz. (vgl. Romeinen 1:1 vv).

En opdat wij nog meer teksten noemen, Hij heeft dit voor de eerste keer beloofd wanneer Hij tot de slang spreekt: 'Ik zal vijandschap stellen tussen u en de vrouw en tussen uw zaad en haar Zaad; Dat zal u de kop vertreden, en gij zult Het in de verzenen steken' (Genesis 3:15). Christus is het Zaad van deze vrouw, Dat de kop van de duivel, dat is: zonde, dood, hel en al zijn kracht vertreden heeft. Want zonder dit Zaad kan geen mens aan zonde, dood en hel ontkomen.

Hetzelfde beloofde Hij aan Abraham: dat door zijn Zaad alle volken der aarde gezegend zullen worden (vgl. Genesis 22). 'Christus is het Zaad van Abraham,' zegt de heilige Paulus (vgl. Galaten 3). Hij heeft de hele wereld gezegend door het evangelie. Want waar Christus niet is, daar is nog steeds de vloek die over Adam en zijn kinderen gekomen is. Toen Adam gezondigd had, zijn al zijn kinderen ook aan de zonde, dood en hel schuldig gesteld en is die zonde hen allen toegerekend. Tegen deze vloek zegent nu het evangelie de gehele wereld, daardoor, dat het openlijk uitroept, dat wie in dit Zaad van Abraham gelooft, gezegend zal zijn, dat is: van zonde, dood en hel verlost en voor eeuwig rechtvaardig, levend en zalig zal blijven. Zoals Christus Zelf zegt: 'Wie in Mij gelooft die zal nooit meer sterven (vgl. Johannes 11:10).

Idem: zo beloofde Hij het aan David als Hij zegt: 'Ik zal verwekken uw Zaad na u, Dat uit u zal voortkomen, Dat zal voor Mijn Naam een huis bouwen' (vgl. 2 Samuel 7 vv). En: 'Ik zal de troon van Zijn Koninkrijk voor eeuwig bevestigen.' En: 'Ik zal Zijn Vader zijn, en Hij zal Mijn Zoon zijn,' enz. Dat is het Rijk van Christus, waarvan het evangelie spreekt dat het een eeuwig Rijk, een Rijk van leven, zaligheid en gerechtigheid is. Daar binnen komen allen uit de gevangenis van zonde en dood, namelijk, allen die geloven.

Deze beloften van het evangelie zijn ook overvloedig te vinden in de andere profeten, zoals: 'En gij Bethlehem Efratha, al zijt gij klein onder de duizenden van Juda, uit u zal voor Mij komen, Die in Israël Heere zal zijn (vgl. Micha 5:1). Idem: Hosea: 'Ik zal u verlossen uit de hel en van de dood redden. Dood Ik zal voor u een vergif zijn, graf Ik zal voor u een pest zijn!' (vgl. Hosea 13:14).

Dus is nu het Evangelie niets anders dan een prediking van Christus, Gods Zoon en Davids zoon, waarachtig God en waarachtig mens, Die voor ons met Zijn sterven en opstanding de zonde, dood, en hel van alle mensen die in Hem geloven, overwonnen heeft. Het evangelie mag een korte of lange redevoering zijn, die de één kort en de ander lang beschrijven mag. Hij beschrijft het uitvoerig die het tezamen met veel werken en woorden van Christus beschrijft, zoals de vier evangelisten doen. Hij echter beschrijft het kort die niet zozeer van Christus' werken in het algemeen schrijft, maar kort aanwijst hoe Hij door Zijn sterven en opstanding, zonde, dood en hel overwonnen heeft, voor degenen die in Hem geloven, zoals de heilige Petrus en Paulus doen [in hun brieven].

Daarom, let vooral op, dat u niet uit Christus een Mozes maakt, of uit het evangelie een wet- of leerboek, zoals tot nu gebeurd is, en ook de heilige Hieronymus in enige van zijn voorwoorden [in de Vulgaat-Bijbel] zich laat horen. Het evangelie eist waarlijk niet onze werken, dat wij daardoor rechtvaardig en zalig zullen worden. Ja, het verdoemt zulke werken, maar het eist het geloof in Christus. En wel daarom, omdat Hij Zelf voor ons, zonde, dood en hel heeft overwonnen en ons niet door onze werken, maar door Zijn Eigen werken, Zijn sterven en lijden, rechtvaardig, levend en zalig maakt. Namelijk opdat wij voor onszelf Zijn sterven en overwinning mogen aannemen, als hadden wij het zelf gedaan.

Als echter Christus in het evangelie en ook Petrus en Paulus, veel geboden en leringen geven en de wet verklaren, moet men aan deze dezelfde waarde toekennen als aan alle andere werken en weldaden van Christus. Ook moet men verstaan, dat Zijn werken en geschiedenissen weten, nog niet het rechte weten van het evangelie is, want daarmee weet u nog niet dat Hij zonde, dood en duivel overwonnen heeft. Dus is ook dát nog niet het evangelie weten, als u deze leringen en geboden weet, maar [wél] als de Stem komt, Die zegt: 'Christus is uw eigendom met Zijn leven, onderwijs, werken, sterven, opstaan [uit de dood] en alles wat Hij is, heeft, doet en kan.'

Daarbij zien wij ook, dat Christus niet dwingt, maar vriendelijk lokt en zegt: 'Zalig zijn de armen', en zo meer, en ook de apostelen gebruiken woorden zoals: 'Ik vermaan', 'ik smee', 'ik bid,' zodat men overal kan zien dat het evangelie geen wetboek is, maar alleen een prediking van de weldaden van Christus, die ons beloofd en in eigendom gegeven zijn als wij geloven. Mozes echter met zijn boeken drijft, dwingt, dreigt, dood en straft op gruwelijke wijze, want hij is een wetschrijver en drijver.

Vandaar komt het ook dat een gelovige geen wet gegeven is waardoor hij rechtvaardig kan worden voor God, zoals de heilige Paulus zegt in de brief aan Timotheüs (vgl. 1 Timotheüs 1). Daarom, omdat hij door het geloof rechtvaardig, levend en zalig is; en hem niet meer nodig is dan dat hij dit geloof met werken bekrachtigt. Ja, waar het geloof is, kan het zich niet stilhouden, het betoont zich, het breekt uit in goede werken, belijdt en leert dit evangelie voor de mensen en waagt er het leven voor. En alles wat de mens leeft en doet, dat is gericht op het nut van zijn naaste, om hem te helpen. Niet alleen dat zijn naaste ook tot deze genade zou komen, maar helpt hem ook met lichaam, goed en eer, zoals hij ziet dat Christus voor hem gedaan heeft, en volgt zo ook het voorbeeld van Christus na. Dat bedoelt dan Christus, wanneer Hij in het laatst geen ander gebod gegeven heeft, dan de liefde, waaraan men weten zal, wie Zijn discipelen en rechtschapen gelovigen zijn. Want als het werk en de liefde niet [naar buiten] uitbreken, daar is het geloof niet goed, daar heeft het evangelie nog geen vat en wordt Christus niet recht gekend. Zie, richt u zó tot de boeken van het Nieuwe Testament, dat u ze op deze manier weet te lezen. Einde.

Vertaald uit: Voorwoord bij het Nieuwe Testament, zoals weergegeven in de Weimarer Ausgabe (Luthers Werke, Deutsche Bibel, WA DB 6, S. 3-11)